

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any III.—TARRAGONA, 23 Maig de 1915.—Núm. 96.

L'Assamblea Republicana del diumenge

No ens varem enganyar. Va ser un èxit sorollós i exclatant l'acte realitzat el diumenge darrer en el nostre Teatre principal per totes les forces republicanes de la *provincia*, per a judicar el fet dels *soi disants* republicans Borrell i Alimbau i catalanista Vidiella.

El Teatre plè de gom a gom amb representacions de tots els pobles de la provincia. Els oradors tots enèrgics. El públic compenetrat amb els oradors, demostrant-ho les ovacions amb que continuament els hi tributava.

Va presidir l'acte el senador d'aquesta provincia senyor Calvet, formant part de la mesa presidencial els diputats a Corts senyors Carner, Nogués, Domingo, Caballé; els diputats provincials senyors Mestres, Lloret, Folch, Isern, Navarro, Estivill, Padró, Escrivà; i escampats per l'escenari representants d'Ajuntaments i entitats republicanes.

El senyor Calvet, obra l'acte dient que l'Assamblea té dues significacions, una de protesta per l'incalificable claudicació dels diputats provincials de Reus, que han entregat al Govern de la Diputació tarragonina als cacics monàrquics, i altra d'afirmació dels ideals republicans que's mantenen sagrats per damunt de totes les fellonies dels homes. Aquesta afirmació de principis pinta bellament als homes de tots els partits demòcrates i republicans emesos d'amor per Catalunya i per la República.

Seguidament parlen: el senyor Vidal, en nom de la Joventut F. N. R. del Vendrell, posant l'esforç dels joves a la defensa del principis de llibertat i de patria, i sobre tot a la defença dels drets del poble ara trepitjats per uns traidors als seus ideals; En Ramón Nogués, de Mora d'Ebro, planyent-se de la defeció dels mals representants populars reusencs i esperant que'l poble republicà farà justícia; En Sardà i Ferrán, de Reus, qui parla en nom del Centre Republicà Autonomista Radical, dient que ells sempre l'havien temuda aquesta defeció i per això els havien combatut sempre; En Lluís Vilarroya, de la J. F. N. R. de Valls, qui recorda que ells foren els primers que llençaren a la cara dels mals republicans la seva traïdoria, i que cal condemnar amb tota energia lo que han fet perquè no siga un mal exemple i un motiu d'enfebliment dels ideals populars; En Solanes, ex-candidat radical en les passades eleccions provincials que en nom dels radicals amb l'expressa delegació den Lerroux assisteix a l'Assamblea per a reprobar la mala obra comesa pels al·liats dels cacics a la Diputació.

L'Antoni Estivill parla en nom de tots els deu diputats provincials republicans. Diu que després dels triomfs de Falset i de Tortosa era de creure que podrien constituir la Diputació republicana. El govern provincial en mans dels republicans era un cop mortal pel caciquisme monàrquic que ha escollit la Diputació per camp de les seves malifetes. Lo que han fet els diputats traidors no té nom. No és estrany, empero, tractant-se d'una gent que ja en Febrer de 1913 celebraren un pacte immoral amb els cacics monàrquics en el propi Park den Mariano. La Diputació havia de tenir una constitució republicana. Aquesta claudicació tindrà felices conseqüències: ens haurà portat l'unió de tots els republicans. Presentarem un recurs governatiu contra la constitució illegal de la Diputació, recurs que ha de prosperar. Si no se'ns fes justícia, el poble republicà se la sabria pendre. En nom dels seus companys,

fa professió de fè republicana, afirmant que no traïrà mai els seus ideals republicans.

En Marcellí Domingo, l'estimat amic i jove diputat a Corts per Tortosa, diu que l'acte realitzat pels diputats provincials reusencs, ens causa una fonda pena. En aquests moments de difícil vida política, els republicans de Catalunya som els únics que a Espanya prenem la ferma posició d'una Esquerra perfectament organitzada. I és en aquest moment quan se produeix la irritant traïció d'alguns republicans. Això porta tristes conseqüències; enfondeix la falta de confiança dels d'abaix amb els de dalt. L'acció de les esquerres, aixís, no's manifesta com abans. L'acte dels de Reus, agreuja aquesta desconfiança. No pot haver-hi cap concomitancia entre monàrquics i republicans. No hà entre ells diferències irreductibles de procediment. Els monàrquics formen la casta caciquista i els cacics són els dilapidadors dels diner públic. Els Ajuntaments del districte de Tortosa no tenen vida perquè el caciquisme els xucla els seus recursos. El cacic viu de la política; cobra diners per gestionar lo que és de dret i de justícia. Això s'havia acabat a l'atuir el caciquisme. Erem els republicans els que havíem realitzat aquesta obra de sanejament. Ara, amb la traïció dels de Reus, tornem a entregar la Diputació provincial al caciquisme. Presentarem un recurs demanant la llibertat de la Diputació tarragonina. Però el recurs no prosperarà si no porta al darrera a tot un poble, a tota una provincia. Nosaltres, tots els diputats republicans i el senador senyor Calvet, anirem a Madrid a demanar justícia i si no se'ns atèn, no deixarem funcionar la Diputació, ni hi haurà ordre a la provincia. Val més que la pau siga pertorbada, que no pas passar per la deshonra de tolerar aquesta revifalla dels cacics deguda a la traïció d'uns mal anomenats republicans.

El diputat pel Vendrell, En Jaume Carner, diu: Ahir vaig rebre un telefonema den Borrell, i en Calvet un altre d'igual. Aquest telefonema, diu:

«Eduard Calvet, senador, i Jaume Carner, diputat.—Llegit document que baix la seva firma diu tenia jo compromís votar monàrquics constitució Diputació amb lo qual ha comès lleugeresa incalificable dient lo que en cap terreny pot llealment sostindre.—Borrell.»

Deixant de banda lo que té d'insolencia aquest telefonema, jo vull contestar les «raons» que exposa amb fets que ningú podrà torcer. No acudiré a cap frase que exciti les passions. Parlaré serenament. Raonaré i prou. Aquí tinc un article que publica, avui, *Foment* de Reus, aon hi llegeixo aquesta parrafada que'ns dedica an en Calvet i a mí:

«Doncs, mireu, senyors Carner i Calvet, lo que hem dit nosaltres i hem retat a que's desmentís i ningú ho ha fet, perquè és lo únic cert i veritable.

»Nostres amics votaren an en Vidiella, republicà,—ni que digueu lo contrari—perquè els republicans no estaven d'acord, perquè en Lloret volia ser president comptant amb el vot d'algún monàrquic i únicament en aquest estat és quan els nostres amics recabaren la seva llibertat d'acció. I es feu l'elecció sense que ningú els hagués enterat de que s'havia conseguit l'unanimitat dels republicans. I aquesta és la veritat única, indestructible, innegable i lo demás són patranyes i excuses per dissimular propies culpes, concupiscències i traïcions. D'on resulta que la dissidencia dels republicans existia, que no la provocaren ni la estimularen els nostres, que'ls republicans que volien ésser president, cercaven els vots dels monàrquics, i que en els nostres

diputats no hi hagué ni engany als altres ni traïció a ningú.»

Ara, la meua rèplica. I no pas amb paraules i argucies de ràbula, sinó amb fets. Primer fet: no hi hà ningú, per molt grosa que siga la seva audacia, que pugui negar la existencia de 12 diputats republicans a la Diputació de Tarragona, o al menys de 12 diputats que's diuen republicans, formant majoria absoluta. Doncs, en ausencia de 10 diputats republicans se constitueix ilegalment la Diputació amb els vots de 8 monàrquics i dos republicans.

Segon fet: havia sortit diputat provincial per Tortosa el republicà senyor Cachot. Dintre el terme legal va presentar la seva acta a l'aprovació. La llei diu que hi hà temps per presentar-la fins quinze dies després de constituída la Diputació. Doncs el president de la mesa d'edat va excusar-se a admètre-la i aprovar-la per restar un vot als republicans.

Tercer fet: jo no hi era, però em consta per la paraula honrada den Mestres, den Folch i demés companys republicans. Diu el senyor Borrell en el seu telefonema que'ls republicans no estaven d'acord. Ara bé; com que de les intencions en responen els fets, aquests diuen que va haver-hi previament reunió de tots els diputats republicans en la qual present la paraula el senyor Borrell va presentar la candidatura del senyor Mestres per a president. Uns varen acceptar-la i altres no. Però veient els qui discrepaven que això podia dividir la majoria republicana, abandonen la seva opinió i accepten a l'amic Mestres per president. I és davant l'avinença SEVA LLIBERTAT D'ACCIO. Que voi dir això?

Vol dir que per endevant hi havia un acord inconfessable i que veient que la qüestió de la presidencia no dividia—com esperaven els de Reus—a la majoria republicana, varen recabar la seva llibertat d'acció per juntar els seus vots als dels cacics monàrquics en contra dels republicans.

Davant d'aquests fets, els senyors Borrell i Alimbau no poden justificar els seus actes. Diuen que han sacrificat els seus ideals polítics per civisme, per defensar la ciutat de Reus. No. Tal com estava constituída la Diputació, no tenia res que veure amb la política de Reus. Si no censuressim fermament aquesta claudicació, faltariem als nostres ideals. Aquesta Diputació constituída sense que a la sessió de constitució hi fossin convocats els diputats republicans, no pot funcionar legalment. Han claudicat, han sotstret l'acta den Cachot, s'han entregat als cacics... Això caurà. Nosaltres no ho volem consentir; el poble republicà de la provincia de Tarragona s'hi oposarà.

En Julià Nogués, diputat per Tarragona-Reus-Falset, diu que no li extranya la defeció dels de *Foment*. En la elecció de diputats a Corts, diu, se presentaven tres republicans i un monàrquic. Doncs la candidatura de «Foment» estampada en el seu periòdic va ésser la den Mayner i den Nicolau, un dels més caracteritzats cacics monàrquics de la provincia.

Van venir les eleccions de senadors i vaig posarme a la disposició den Calvet i en Carner, sempre amic de la germanor republicana. La traïció dels de «Foment» uneix a totes les forces republicanes de la provincia. Però no estic satisfet, encara. Anirem a Madrid a demanar justícia. I mentrestant el poble tarragoní que vagi a la primera sessió de la Diputació... i que recordi que fà anys, un altre president va haver de sortir per la porta falsa de la Diputació custodiat per la guardia civil.

Acaba l'acte el president senyor Calvet.

Tothom condemna, diu, amb energia i serenitat

la mala obra dels diputats provincials per Reus. No és just ni honorat que un republicà cometi una semblant claudicació.

Tributa unes paraules d'admiració an en Mestres per la seva gestió des de la presidència de la Diputació provincial, seguint les petjades del mestre Pi i Margall. Els republicans no permetran aquesta revifalla del caciquisme.

Conclusions

El diputat provincial i bon amic nostre en Pere Lloret llegeix les conclusions que l'Assamblea acull amb grans aclamacions:

Primera. Condemnar amb la més gran energia la conducta del diputats Borrell i Alimbau, que se han fet indignes del nom de republicans que pretenen ostentar.

Segona. Que'ls representants en Corts interposin recurs sol·licitant la nul·litat de la constitució de la Diputació provincial, fent-ne entrega al governador a l'acabar l'acte.

Tercera. Que tots els organismes republicans a la província, especialment els del districte de Reus, dirigeixin comunicacions als senyors Borrell i Alimbau demanant-los la renúncia de l'acta.

Quarta. Que aquestes comunicacions se publiquin als periòdics i aiximateix se dirigeixin als organismes directores dels partits per a que aquests obrin en conseqüència.

Quinta. Invitar a tots els republicans de la província a concórrer a la primera sessió pública que celebri la Diputació.

Sexta. Sol·licitar l'indult als presos de Benagalbón.

Els representants del poble acompanyats d'una gran gentada anaren al Govern civil per entregar el recurs demanant la nul·litat de la constitució de la Diputació provincial.

El governador va rebre als comissionats dient que entregaria a la Diputació el resum per a que emitís informe en brevíssim terme, a fi d'enviar-lo a Madrid tot seguit. Quan el recurs s'envià al mi-

Les representacions

Estigueren representades personalment a l'Assamblea de Tarragona les entitats i periòdics republicans que segueixen:

Societat Cooperativa Agrícola, de Blancafort; Centre d'Unió Republicana, de Montblanch; Centre Agrícola, de Villalba; Centre Republicà, de Pobolada; Cooperativa Obrera de Santa Coloma de Queralt; Joventut Republicana Radical Autonomista, de Reus; *Tarragona Federal*, de Tarragona; *Las Circunstancias*, de Reus; *El Pueblo*, de Tortosa; Joventut Federal, de Tarragona; Unió Nacionalista Republicana, de Tarragona; *La Voz del Pueblo*, de Tarragona; RENOVACIÓ; Comitè Republicà Federal, de Tarragona; Centre Republicà, de Prades; Junta Municipal Republicana, de Valls; Ajuntament de Santa Coloma de Queralt; Grupu Republicà, de Riudecols; Centre Republicà Autonomista, de Vendrell; Joventut Federal Nacionalista Republicana, de Valls; Radicals i demés republicans, de Porrera; Joventut Nacionalista Federalista, de Vendrell; Centres Republicans de Pobla de Mafumet, Pobla de Montornés, Aiguamúrcia, Vilabella, Morell, Vilanova de Escornalbou, Perelló, Sarreal, Vilaseca, Guiamets, Santa Bàrbara, Montbrió, Mora de Ebre i Falset; Joventut Municipal de Unió Republicana, de Roquetes; Centre Republicà, de Sant Carles de la Ràpita; Comitè Federal, de Vilarrodona; Comitè Republicà, de Esplugu de Francolí; Agrupació Obrera Republicana, de Masroig; Centre Republicà, de La Cenia; Centre Republicà Federal, d'Altafulla; Centre d'Unió Republicana, de Secuita; Comitè Republicà Democràtic Federal, de Torredembarra; Grupu Republicà, de Cabacés; Centres Republicans de Mora la Nova, Vandellós, Almostrer, Catllar, Pradip, Vilella baixa, Riudoms, Montbrió de Tarragona, Roquetes, Porrera i Pobolada; Grupu

Republicà Federal, de Vilaseca; Grupu Republicà Federal, de La Canonja; Centre Reformista, de Reus, i altres que sentim no recordar.

L'emprestit de la Mancomunitat

Ha constituït un veritable èxit el resultat de l'emprestit. Catalunya, en aquests difícils moments, ha demostrat tenir confiança en el seu avenir assegurant la vida econòmica de la Mancomunitat.

Són aquests lligams financers els més poderosos per assegurar l'avenir de la novella institució. Sense elements, la Mancomunitat no podia desenrotllar la seva trancedental missió; i aquests elements han de sortir de l'esforç econòmic de Catalunya.

A tots els catalans ens ha de plaurer aquest satisfactori resultat obtingut pel primer emprèstit de la Mancomunitat de Catalunya.

Polítiques

A propòsit de lo succeït en la constitució de la Diputació de aquesta província, nostre confrare *Gent Nova* en Badalona i sots el títol qu'encapsalen aquestes ratlles, diu lo següent:

«En la constitució de la Diputació de Tarragona ha ocorregut un nou cas d'inconseqüència política, i aquesta vegada l'han fet uns diputats provincials nacionalistes republicans, de Reus, no sabem si encare adherits o separats de l'U. F. N. R.

Lo passat és que mentres els republicans que sumen tretze vots, dels vint de que's compòn la Diputació, es disputaben qui debía ésser elegit president, tres d'ells, els a qui'ns referim, que son En Vidiella, En Borrell i En Alimbau, varen acceptar o pactar un'al·liança amb els elements caciquistes i els carlins, que junts sumen deu diputats i constitueixen la Diputació, elegint President an En Vidiella i vice-president an En Alimbau, i de la Comissió

Encara que d'antic son sapigudes les rivalitats entre Reus i Tarragona, per justificatius que pretenguin tenir amb l'assumpte d'aprovisionament d'aigües a Reus que tant interessat hi está En Cavallé Goyeneche i que convaten els diputats provincials nacionalistes republicans avui coaligats amb caciquistes, per aminorar el mal efecte que ha produït la seva acció, no creiem que conseqüències convence a ningú; puix que han privat, poguent-ho fer, de deslliurar la província de Tarragona del funest caciquisme dels amics d'En Marianao, caciquisme amparador de tota mena d'irregularitats i d'injustícies.

El dir-se nacionalistes els diputats que a la Diputació de Tarragona van de bracet amb els caciquistes, és lo que'ns mou a fer aquestes censures; puix que entenem que tots els catalanistes de totes les branques del autonomisme català haurien d'obrar en les corporacions públiques amb integritat, puix que per a jugar a partits, segons convingui a cada hù o a cada poble, no valia la pena de lluitar ahir contra'l caciquisme, per a resucitar-lo després.—X.»

A uns ulls com nit

A la senyoreta María Costa

La nit es poesia,
no es feta pas per a dormir;
es feta per a que's pugui sentir
mentre ella lo que no's pot pas de dia.

Mirades de fit a fit
son fletxes que l'amor clava a'n els cors...
ulls negres tant com la nit
ulls negres i somniadors,
m'heu mirat i ja dins mon pit
hi heu deixat mal d'amors...!

WERTHER.

La República de Portugal

Des de que fou proclamada la República a Portugal, els elements monàrquics de la veïna nació no han parat en els seus treballs per a veure d'enderrocar-la, éssent continuament variis els intents de motí que han promogut per a interrompre la tasca hermosa que venien fent els qui la proclamaren, i darrerament lograren la constitució de un nou govern, encara què amb el nom de republicà, pero que verdaderament estava inspirat i guiat pels jesuites que son els qui han perturbat sempre la vida pacífica de Portugal.

Emprò, aquesta vegada no han pogut surar els seus intents i are, després de un curt pró enèrgic moviment revolucionari, ha sigut novament proclamada la República portuguesa pel poble, per l'exèrcit i l'armada, acabant de una vegada amb la dictadura militar i consolidant el règim democràtic, purificat i enaltit per l'amor dels republicans.

Es acabada ja la revolució i l'ordre s'es rastablert damunt el respecte pels principis i per les lleis constitucionals de la República, essent el nou govern nacional la mes pura expressió del sentir portugués i en el que hi figuren En Basilio Telles, Magalhaes Lima, Joao Chagas, Alves de Veiga, Josep de Castro, etc., etc., es a dir, un govern d'afirmació de la supremacia del poder civil per sobre el dolorós record de la dictadura militar.

Molt bé pels republicans companys de Portugal, que han sapigut posar al seu degut nivell, el seu honor i el seu patriotisme.

Tot llegint... tot passant...

L'ex-presidi del Miracle o bé Santa Maria del Miracle, o com li vulguin dir, puig que tots estarém conformes en que era un verdader miracle que amb els materials empleats en sa construcció durés el temps que ha durat el tant discutit edifici, construït per honrar a una verge primer, utilitzat per esclavització de uns homes després, i aprofitat ara com a escambell per a alcançar fora de concurs, fora de tribunal, títres d'artista, amb l'especializació d'esser aimant no mes de lo vell de lo que s'enruna i contra de lo modern, per mes art que siga, potser i tot per evitar-se competidor que no poden retar-se cara a cara...

Pobre D. Jaume, quin mal us se'n fà de tot lo teu! No sembla sino que per tot aont passares amb tes gestes glorioses tinga que acabar esquarterat, enrunat o destruït ahir per uns barbres que, moguts per un fanatisme, ni el repòs de ton sepulcre respectaren i avui per uns savis que no han sapigut conservar les belleses de l'esglesia de Santa Maria del Miracle.

Ara vindrà una nova pluja: la dels anatemes, la de condenacions.

Sigan totes elles per els que, desoïnt la veu de la ciutat, s'empenyaren en avergonyir-la, fent-li contemplar l'espectacle vergonyant del presidi sempre, això sí, en nom del art, *del seu art*.

El miting del "Bloc Republicà Autonomista"

El primer acte públic del naixent Bloc Republicà Autonomista celebrat en el Teatre principal de aquesta ciutat el diumenge darrer, fou un verdader èxit.

El vell coliseu estava tot plè molt abans de començar el miting, que va celebrar-se a les quatre de la tarda.

Va presidir-lo el prestigiós Marcellí Domingo, assentant-se al seu entorn els oradors senyors Lloret, Samblancat, Valentí i Camp, i Lairet.

Ens manca espai per a ocupar-nos amb l'extensió que voldriem, perque s'ho mereixen, de tots els discursos que's van pronunciar.

Tant el discurs den Lloret, qui va fer la presentació dels oradors, com els dels senyors Samblancat,

Pinilla, Valentí i Camp, Lairret i Marcellí Domingo, van ésser ovacionats pel nombrós públic, i d'un modo ben especial el den Lairret, qui va parlar amb profon coneixement de la actual qüestió internacional, com el den Marcellí Domingo, parlant de la tasca feta pels partits republicans espanyols i de lo que toca a fer al Bloc Republicà Autonomista.

La Cruz, al parlar d'aquest miting monstre, en fa el millor elogi dient que'ls oradors van desbarrar de tal manera, que'l Governador va suspendre per quinze dies de sou i empleu al delegat que hi va assistir, per haver permès que publicament se diguessin les veritats que's van dir.

Nosaltres felicitem als oradors del miting del Bloc, i tenim la plena confiança de que'l poble col·laborarà en la obra lliberal i altament renovadora que's proposen realitzar els que componen aquesta agrupació de forces republicanes.

Catalunya, que té per ànima la llibertat, segons expressió del poeta, estarà al costat del Bloc, si aquest se manifesta ara i sempre en favor de la llibertat de Catalunya i demés pobles esclavitzats.

◆ ◆ ◆

En Bon

Aquest notable artista, des de que comviu amb nosaltres, a l'hora que treballa per a ses vinentes exposicions d'Art, s'està guanyant les simpaties de tots, fins i al punt de semblar *un tarragoní* de cap a peus.

Enamorat de nostres riqueses artístiques, en *Bon* ens resulta un ferm propagandista de les mateixes; i es per aixó que tot sovint venen a Tarragona artistes amics d'ell, tant pel goig de saludar-lo, com per a gaudir de les belleses tarragonines, fentlos d'ardit *cicerone*.

Dona gust penetrar en el taller d'en *Bon*, i véure la tasca que te acomesa.

A n'en *Bon* se'l coneix mes com a caricaturista; emperó no com a escultor, i cal apreciar-lo baix aquests dos aspectes, car si com a lo primer és una reputació, en quant a lo segon és d'un mèrit ben remarcable.

Les escultures d'en *Bon*, son de verdadera vàlua pel caràcter seriós i clàssic que les hi sab donar. Nosaltres hem pogut véure unes testes que poden fer gran paper en qualsevol Exposició per la traça i distinció, i pel talent amb que son fetes, i estém ben convençuts de que quan les exhibeixi, tindran un èxit.

Per cert qu'hem sentit dir,—i'ns n'alegrariem de que resultés veritat,—qu'aquesta Exposició d'escultures, l'artista té l'intenció de fer-la en un jardí, defugint dels vells motllos del saló.

Aixó si que cridaria l'atenció, car la pensada no pot ser mes interessant.

Les escultures no'n necessiten de panys de paret; i una colocació de busts i gerros decoratius en un caminal o plaça de jardí, tal com si fos un petit parc, fora una cosa verament nova i corprenedora: una nota certament *versallesca*.

Are, per lo que toca a les caricatures, l'Exposició serà gaire be simultània amb l'altra; i pels apunts i estudis qu'han tingut ocasió d'apreciar, ben segur que l'èxit serà força sorollós.

En *Bon*, ens ha assegurat que no té la mes petita intenció de caricaturitzar a cap damisela ni dama tarragonina, en primer lloc per que diu que no'n té cap necessitat, i d'altra part, perque no vol ferir la mes petita susceptibilitat de ningú.

La caricatura de les dames, hermoses i elegants com son les nostres, faria el mateix efecte que la d'una flor exquisida. Una cosa inconcebible.

◆ ◆ ◆

Sportives

Set, des de el *Diario de Tarragona*, rebat amb molt acert, i amb educació que no mereixen, les procacitats i insults que des de *Foment*, de Reus, fa un tal Z al parlar del partit de fut-bol entre nostre Gimnàstic i el Deportiu.

Veritablement, res poden ensenyarnos, estém en tot molt per damunts d'ells, i respecte a la cultura

del públic que assisteix a les festes d'Sport ja sabem com les gasten, o sinó poden preguntar-ho als jugadors del Catalunya o als del Tarragona S. C. que foren acompanyats a pedrada seca a la estació...

De tota conformidat amb En *Set*, creiem que el Gimnàstic no deu jugar mes amb el Deportiu ni en cap altre *Team* de dita ciutat... Encar hi ha classes.

Segueixen animadíssimes les pistes de Lawn-Tennis, no sols las del Gimnàstic sino les particulars, sobressortint d'aquestes la instalada en la finca de nostre particular amic Sr. Vallvé, aont una bona colla d'amics s'entrenen amb ardidesa per a arribar a dominar aquest difícil joc.

Amb el propietari, sobresurten els Srs. Navarro pare i fill, Rabadá, Sugrañes i Artur Roca, qui té empenyo en arribar a ésser un complet Tennisman.

També hem vist jugar-hi unes hermosíssimes senyoretas, quins noms donarem al resenyar futures partides que se estan organitzant.

Del resultat de les jugades en el Gimnàstic el passat diumenge, no podem donar-ne compte per no haver-hi assistit ni rebut nota del resultat que ens havien promès.

Per avui hi ha anunciat un concurs de parelles mixtes, amb premis, i pel que hi ha molta animació, prometent ésser brillantíssim.

PARTNER.

◆ ◆ ◆

Les set meravelles de mont

El pont de Forth

El geni d'aquells que Rudyard Kipling và nomenar «els constructors de ponts», és un ditxós compost, d'atreuiment i de gracia, de imaginació i de precisió científica.

I és per aixó, que les tradicions de un poble o de una ciutat s'uneixen amb tanta força an aqueixes precioses construccions, fermes llaços d'unió, que junten una riviera amb altra d'un riu, o d'un bras de mar.

Nantes, Rouen i Marsella, per no citar mes que aquestes tres ciutats, s'enorgulleixen del seu pont trasbordador; Saint-Malo i Saint-Servan dels seus ponts giratoris turnants. El «Pont Nou» va ésser durant llarg temps l'alegre punt de cita dels parisencs, satisfets en poder proclamar-lo el «rei de bronzo» i encara avui ha quedat en el llenguatge popular com sinònim de solidés; com el pont d'Avignon ho és d'alegria i el pont del Gard de immortal bellesa.

Pero per cèlebres o admirables que sigan, tots els ponts, antics o moderns, deuen curvar l'arc davant del pont de Forth, el mes assombrós i el mes atrevit dels ponts, tant del vell com del nou mon.

Enclavat en l'estat que separa Quensferry i Noth Quensferri, el pont de Forth va ésser construït per els enginyers John Forster i Benjami Baker. La seva construcció va exigir vint i set anys, des del 1863 al 1890.

Aquest magnífic pont, enterament metàlic, té una llargaria de 2.525 metres. Ses pasareles descansen sobre torres-pilons d'acer de 109 metres d'altura. La torre-piló central està allunyada 516 i 519 metres de les altres, i descansa sobre l'islot Inchgarvie.

Un gran enginyer francès ha declarat que'l «Fort Bridge» era la mes gran construcció del mon enter.

NOVES

Tenim la satisfacció de poder manifestar als nostres llegidors, que la nostra entitat «Unió Nacionalista Republicana» i la redacció de *RENOVACIÓ*, se traslladaràn als baixos de la casa número 48 de la Rambla de Sant Joan, en qual local ja s'hi estan fent importants reformes.

A ésser possible, la inauguració del nou local s'efectuarà a primers del pròxim mes de Juny.

Hem rebut els primers números dels nous periòdics *Germinal* i *Estudi* que's publiquen a Barcelona.

Deixem establert el canvi i els hi desitjem profetosa i llarga vida.

El Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria de Terrassa ha organitzat uns Jocs Florals per a un dels propers dies de la Festa Major de dita ciutat, que s'escau els 4 al 7 de Juliol. Hem rebut les condicions i premis de dits Jocs Florals qual publicitat ens complauria fer-la si l'espai ens ho permetés.

El senyor Alcalde va tindre l'atenció de convidar-nos a l'aforo de les aigües del Mas Caballé, que va efectuar-se el darrer dissabte.

Les nostres ocupacions no ens van permetre assistir-hi, i a l'agrair al senyor Prat la deferencia, hem de manifestar que'l resultat de l'aforo ens consta que va ésser ben falaguer.

L'«Orfeo Tarragoní» ha entrat en un període de gran activitat, doncs té'l propòsit decidit d'organitzar una serie d'actes i concerts de ressonancia.

La Junta directiva, que desde fa uns cuants dies se reuneix com en sessió permanent, obeint a determinades indicacions que se li han fet, amb el fi d'assegurar l'èxit en sons propòsits, ha acordat fer una crida a tots aquells que portats de son afecte a la simpática institució cultural, reuneixin condicions per a reforçar l'«Orfeo» i amb aquest fi s'admetrán les corresponents propostes per a nous socis orfeonistes, fins al dia últim del corrent mes, en quina data quedarà tancada la llista definitivament.

El diumenge dia 9, després d'haver sigut degudament registrats sos Estatuts per l'autoritat gubernativa, quedà constituïda a Barcelona la *Academia de la Llengua Catalana* que's proposa treballar per la conservació, puresa i enaltiment de l'idioma.

La reunió dels fundadors, tots ells escriptors ben coneguts en la nostra terra, s'efectuà en el domicili de l'Academia de Bones Lletres, i per votació fou nomenada la Junta Directiva que la formarà, per el primer quinquenni, els senyors: D. Jaume Collell, president; D. Josep Franquesa i Gomis, vis-president; D. Ernest Moliné i Brasés, arxiver; D. Francesc Matheu, tresorer; i D. Francesc Carreras i Candi, secretari.

Se prengueren diversos acords que a son temps se faràn públics en l'orgue oficial de l'*Academia*. I fou senyalat el dia 30 del present mes de Maig per a una nova Junta general, en la que seràn aprovades les propostes de nous acadèmics fins a completar el nombre de trenta que senyalen els Estatuts.

El últim número que hem rebut de la revista *Iberia* publica una magnífica fotografia del general Joffre amb un autògraf en llengua catalana. Porta ademés aquesta simpática publicació articles de l'Amadeo Hurtado, P. Bertràn, Marius Aguilar, A. Rovira i Virgili, Romà Jori, etz La part gràfica la representa caricatures de l'Apa i en Canals, així com interessants fotografies de la gran lluita europea.

El conjunt de la publicació resulta tan interessant com sempre i una forta alegació en pró de les nacions aliades.

Imprempta de Llorens i Obré. — Fortuny, 4

Panificació
FORNS DE SANT ANTONI
 Diariament, pa de primera ••
 •• A domicili i al comptat
 Rebolledo, 20, bis : : PORT

Societat de socors mutuels
TARRAGONA I SA PROVINCIA
 dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
 Inscripta en el Govern Civil i en la Comissió general
 de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **DR. RABADÀ**
 Per a més informes dirigir-se al domicili social:
 Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts. electroterapia i anàlisis micro-químic d'orina i productes patològics.
 Sero-Reacció de Wassermann.—Aplicació del 606

BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADÀ

*Ex intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Metge
 de les Cases de Socors de Barcelona*

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit. — Per a'ls pobres, franca
 dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 75, principal. — TARRAGONA

Podém demostrar
 que casa nostra
 es la mes barata en tot

GILABERT GERMANS : Unió, 20

Galeria Fotográfica d'Art

PERE PALLEJÀ — Unió, 18

ERE LLORET

CORREDOR REIAL DE COMERÇ

Apodaca, 9

GRANDS NOVITATS en
Sombreros i Gorres

RAMON ALOQUIN

UNIÓ, 20

AL DIA

Perfumeria
 Confeccions
 Novitats

RAMBLA SANT JOAN, 40

JOAN ESBERT

FARMACÉUTIC

UNIÓ, 22

Joan Ruiz i Porta

PROCURADOR

Vilamitjana, 9, 1.er

Farmacia Central

Laboratori Químic Bacteriològic

Marti Güell

Rambla Sant Carles, 41 : : :
 : : : : i Sant Fructuós, 5

CANAS

desaparecen en seguida con el Agua-perla LA VICTORIEUSE para teñir el cabello de hermosa negro o castaño. Es la mejor y más higiénica. No destiñe. Se puede rizar. Una operación dura varios meses. De venta en Tarragona, a 5 pesetas frasco, en la Ferreteria de **Matias Mallol**, calle San Agustín, 9 y Augusto, 3.—Pídase prospecto.

IMPRESA
Llorens
i Cabré
 Fortuny, 4
TARRAGONA

C.ª de Seguros Generales de Dusseldorf
 Segurs de transports

La New-York, de New-York

Companyia de segurs sobre la vida

L'UNION, de Paris

Companyia de segurs contra incendis

L'Assicuratrice Italiana, de Milán

Companyia de segurs contra accidents

La Continentale, de Mannheim

Segurs de transports

Passeig de Colón, 11 i 12 - Barcelona

SUBDIRECTOR A TARRAGONA:

Macià Mallol Bosch, carrer de Mar, 1

Gran Fábrica de Calçat

= DE =

RAMÓN CAVALLE

TARRAGONA

TELEFON 120

REAL, 56

PAPERERÍA I EFECTES D'ESCRITORI

— DE —

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamany: Escribanies : Plu-
 mes Stilogràfiques : Pesa-cartes : Copiadors, etc : Gran novetat en pitja pa-
 pers amb rellotje veritat : Postals de totes menes i albums per a les mateixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

MOSTELLE

(RAIMOST)

Suc de raims sense alcohol

The Grape Juice C.º L.ª

Londres i Tarragona

El Vermouth més
 higiènic

Un excelent refresc

El millor aliment en les
 malalties i conva-
 lencia

Se ven per tot arreu

MAGATZEM DE FERRETERIA

FUMISTERIA I QUINCALLA

Eines de totes classes - Objectes per a regalos

Articles per a magatzems de vins i olis

Macià Mallol Bosch, Carrer de Sant Agustí, 9